

பெருவழிகளும், நகரங்களும்

பெருவழிகளும் நகரங்களும்

கொங்குச் சோழர்கால நகர வளர்ச்சியைப் பற்றி இந்த இயலில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. கொங்குச் சோழர்களுக்கு முன்பே நகர வளர்ச்சியின் கற்கள் சில எழுச்சி பெற்றன. அவற்றைப் பண்டைக்கால நகர நாகரிகத்தின் கற்களாகவே கருதலாம். கொங்குச் சோழர்காலத்திலுள்ள நகர வளர்ச்சி நாட்டுப்புற (rural) வாழ்க்கையுடைய இரண்டறக் கலந்த நிலைபழைய கற்களுடன் புதிய கற்கள் பல சேர்ந்து புதுவகை நகரங்கள் உருவாக சமூகத்தின் முக்கியத் தொழில்களில் பல திறப்பட்ட சாதிப்பிரிவினர் பங்கேற்ற போல வாணிகத்திலும் பல திறப்பட்ட மக்கள் பங்கேற்றனர். இது பண்டைய நகர வளர்ச்சியிலிருந்து வேறுபட்ட நிலையைக் காட்டுகின்றது. சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல்வெட்டு 'கொங்கில் ஒன்பது மாநகரங்கள்' என்று கூறியுள்ள காலத்தோடும்.¹ அந்த ஒன்பது மாநகரங்கள் எவை என்பது கண்டறியப்பட வேண்டும். மாநகரங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும், நாட்டுப்புறத்திற்குமிடையிலான தொடர்பு அறியப்பட வேண்டும். அண்மைக் காலத்தில் கொங்கு வாணிகம், நகர வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுகள் வந்த வண்ணம் உள்ளன. இவ்வியலில் அவற்றின் பகுதி குறிப்பிடத்தக்கது.

கொங்குச் சோழர்க்கு முன்

சி.பி. 9-ம் நூற்றாண்டு முதல் வாழ்ந்த வணிகர்களைப் பற்றியும் வாணிகத்தைப் பற்றியும் மிகுந்த செய்திகள் கிடைத்த வருகின்றன. அவற்றில் நல்லூர் அருகில் உள்ள அத்திகோசம் கல்வெட்டு காலத்தால் முற்பட்டது. சி.பி. 10-ம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுக்களில் வேள்புரம் (சாளுக்கிய நகரம்) என்ற ஊரிலிருந்து வந்த வெள்ளூர் கோயிலுக்குத்தானும் அளித்த செய்தியைக் கற்குகின்றது.³ ஆணைமலை, ஜவரிமலை போன்ற ஊர்களில் கிடைக்கின்ற கல்வெட்டுக்களில் வணிகர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைத்த வண்ணம் உள்ளன.⁴

இராசசேகரன் பி.பி. 9 ஆம் ஆ. ந. சண்டைக்காய் முதலாம், கோவை மாவட்டம்.

சுருஷி
சுருஷி
சுருஷி
சுருஷி

கி.பி. 10-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து வணிக வளர்ச்சி சிறப்பு நிலையை அடைந்தது. நாணாதேசி, நந்தநாற்றவர், வளஞ்சியர், கவலரச் செட்டி, நாட்டுச்செட்டி, நகரத்தார் போன்ற வணிகப் பிரிவினர்கள் கொங்கில் வாடிகம் செய்தனர். பல்வேறு நாடுகளையும், மண்டலங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு வந்த வணிகம் செய்தனர். வாணியர், சாலியர், வியாபாரிகள் போன்றவர்களை குறிக்கப்பெறுகின்றனர். நீலம்பூர், சர்க்கார் பெரியபாளையம், பழமங்கலம், கடத்தூர், பாச்சில், கருவூர் போன்ற ஊர்களிலிருந்து சிடைக்கின்ற கல்வெட்டுக்கள் வணிகர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல்வெட்டு 'கொங்கில் ஒன்பது மாநகரங்கள்' என்ற கூறும். பிராக்மலைக் கல்வெட்டு ஐந்து நகரங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. கருவூர், தட்டையூர், கண்ணபுரம், பட்டாவி, கீரலூர், இராஜராஜபுரம் போன்ற ஐந்து ஊர்களிலிருந்து வந்த நகரத்தார் பற்றிக் கூறும்.⁵ முகுந்தலூர், திருமுருகன் பூட்டி, மணியூர், இராஜபுரம், கரூர், ஓட்டம், கடத்தூர், நீலம்பூர், விஜயமங்கலம் ஆகிய ஊர்கள் ஒன்பது மாநகரங்கள் என்ற கூறலாம்.⁶ ஒன்பது மாநகரங்கள் மட்டுமன்றி நகரங்களும் இருந்தன. ஓட்டம், பேரூர், கொழுமம், பழமங்கலம், நீலம்பூர், கடத்தூர், மாவட்டூர் அவினாசி, சேவூர், சீனாபுரம், திக்கலூர், துறவலூர், வெஞ்சமாங்கடல், நீர்மணி போன்ற ஊர்களை நகரங்களாகக் கொள்ளலாம்.⁷ மேலும் சிறுசிறு கிராமங்களிலும் வணிகர்கள் தங்கி வாடிகம் செய்துள்ளனர். ஆகையால் நகரங்கள் நாட்டுப்புறத்தடல் இணைந்து வளர்ந்தன என்ற உறுதியாகக் கொள்ளலாம். மாநகரம்-நகரம்-ஊர் (கிராமம்) ஆகிய இணைப்பு சமூக அரசியல் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியது. மேலே கூறப்பெற்ற ஒன்பது மாநகரங்களுள் கடத்தூர் தவிர பிற மாநகரங்கள் வடகொங்கில் அமைந்துள்ளன.

இடைக்காலக் கொய்கிளி நகர வளர்ச்சியை தென்னிந்தியா ஸ்ரீவதம் எழுச்சி பெற்ற வாணிக வளர்ச்சியின் பின்னடியில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும். தென்னிந்தியாவில் சோழர்கள் ஆட்சி பரந்த விரிந்த நிலைபோது வேளாண்மை வளர்ச்சி மேம்பாடுற்றது. பாழாகிக் கிடந்த காடுகள் அழிக்கப் பெற்று வளம்மிகக் வேளாண் நிலமாக மாற்றப்பெற்றது. அதற்குச் சோழநாட்டுக் கல்வெட்டுக்களில் வயக்கல், வசக்கல், மசக்கல் என்ற கறப்பெயர்.⁸ கொங்கு நாட்டில் மண்ணை என்று அழைக்கப் பெயர்.⁹ இந்த வேளாண் வளர்ச்சிகால அடைவில் வாணிகம் வளர்வதற்குத் துணையாக நின்றது. சித்திர மேழிப் பெரியநாடு, நகரங்கள் போன்றவை வளர்வதற்கு உற்ற துணையாக நின்றது.

நகரம்--காட்டும் விஞ்சி:

நகரங்களையும் வாணிகத் தலங்களையும் குறிப்பதற்கு மாநகரம், நகரம், புரம், தெரு, பெருந்தெரு, தாவளம், பட்டணம், ஆகிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றன. கி.பி. 9-ம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியங்களில் 'மாநகர்' என்பது கொங்கில் மூன்று ஊர்களுக்கும் கறப்பெறுகின்றது. அவை கருவூர், வெஞ்சமாங்கடல், திருமுருகன் பூண்டி ஆகியன.¹⁰ ஆனால் கல்வெட்டுக்களில் கருவூர் மட்டும் 'மாநகர்' என்ற கறப்பெறுகின்றது.¹¹ மற்றிரு ஊர்களும் அவ்வாறு கறப்படவில்லை. நகரம் என்ற அடைமொழியுடன் ஓர் ஊர் மட்டும் கறப்பெறுகின்றது. அதுவே கோவிய நகரம்.¹² புரம் என்ற அடைமொழியுடன் பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஊர்கள் கறப்பெறுகின்றன. கருவூரை 'முடிவழங்கு சோழபுரம்'¹³ என்று கல்வெட்டுக்கள் கறம். மேலும் கல்லாபுரம்,¹⁴ இராஜராஜபுரம்,¹⁵ பராந்தகபுரம்,¹⁶ கண்ணபுரம்,¹⁷ மாவணிகுரான வீரராஜேந்திர புரம்,¹⁸ வீர சோழபுரம்,¹⁹ பொதுக்கயமான சோழபாண்டியபுரம்,²⁰

சீனர் புரம்,²¹ போகிற ஊர்கள் கொங்குச் சோழர் கல்வெட்டுக்களில் கறப் பெறுகின்றன. புரம் என்பது கோட்டை, அரண், படை ஆகியவற்றுடன் கடிய ஊர்கள்.²²

நியமம் என்ற பெயர் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பெயர் சங்க இலக்கியங்களிலும், சங்க காலச் சாசனங்களிலும் கறப்பெறுகின்றது. கொடுமணல் பாறை ஒட்டுச் சாசனங்களில் 'நிகம' என்று பொறிகுப்பெற்றிளது.²³ இது இலக்கியங்களில் 'நியமம்' என்று கறப்பெறுகின்றது.²⁴ நிகமம் என்பதன் திரிபே தமிழில் நியமம் என்றாகிறது. வடமொழியில் நிகமம் என்பது வாணிகத்தலத்தையும் வாணிகக் குழுவையும் குறிக்கும் என்பர்.²⁵ சங்க காலத்துப் பொருள் தொடர்ந்த இடைக்காலக் கொங்கிலும் நிலைபெற்றிருக்க வாய்ப்பு உண்டு. மேலும் இடைக் காலத்து நியமம் என்ற பெயர் நவீன காலத்தில் 'நெகமம்' என்று வழங்கி வருகின்றது. கொங்கு நாட்டில் குறிக்கும் மேற்பட்ட நிகமங்கள் உள்ளன.²⁶ இவை கொங்குச் சோழர்கால நியமங்களாக (நெகமம்) இருந்திருக்க வேண்டும்.

தாவளம்:

பேரூர்க் கல்வெட்டில் 'கொற்ற மகீகலமான மஞ்சிபுளித்தாவளம்' என்று கறப்படுகின்றது.²⁷ சரீக்காரர் பெரியபாளையம் கல்வெட்டு அடிபத்தி நான்கு கடினைத் தாவளமும் தாவளத்திலிருந்து தன்மை வளர்க்கும் செட்டியும் செட்டிலீர புத்தத்திரர்களும்' என்று கறம். பிராண மலைக் கல்வெட்டும் இந்த வாசகத்தை அப்படியே தருகின்றது. இதனால் தென்னிந்தியா முழுவதும் அடிபத்தி நான்கு கடினைத் தாவளம் இருந்ததாகக் கருதலாம். தருமபுரி மாவட்டத்தில் கிடைத்த இரண்டு மைல்கற்களும், வடாரிக்காடு மாவட்டத்தில் கிடைத்த ஒரு மைல் கல்லம் 'நாவல் தாவளம்' என்றொரு தாவளத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.²⁸

தாவளம் பற்றி வேறு சில கல்வெட்டுக்களிலும் குறிப்புகள்கிற்றது. இஹம் கொங்கு நாட்டில் வேம்படிதாவளம் (வேம்படிதாவளம்), தாளக்கரை (தாவளக்கரை) என்ற ஊர்ப்பெயர்கள் உளின. தமிழக எல்லைப் புறத்தை ஒட்டிக் கேரள மாநிலத்தில் சில தாவளங்கள் உளின. வேலந்தாவளம், தாவளம், வட்டித்தாவளம் போன்ற ஊர்கள் உளின.²⁹ ஆகையால் தாவளம் என்ற இடப்பெயர் இடைக்கால வானிகத்தில் சிறப்பினைக் காட்டுகின்றது.

பழந்தமிழில் 'தாவளம்' என்பதற்குத் தங்குமிடம் என்ற பொருள் குறிப்புகின்றது.³⁰ இது கி.பி.10-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து வழக்கத்திலிருக்கும் சொல். இச்சொல் பெரும்பாலும் மரப்பெயருடனே சேர்த்துக் குறிப்புகின்றது. அவ்வாறு குறிப்புகள் உண்மையில் காரணங்களுக்காவது கடினமாக உளின. தாவளம் என்பதற்கு இடம் நோக்கிப் பொருள் கொள்ளலாம். அவ்வாறு பொருள் கொள்ளும் போது குறிப்பிட்ட^{நூல} இடை வெளிக்கிடையில் நடைபெறும் சந்தையாகக் கொள்ளலாம். அது வாரச்சந்தையாகவோ, மாதச் சந்தையாகவோ, மூன்று மாதத்திற்கொரு முறை மூன்றாண்டாக நடைபெறும் சந்தையாகவோ கருதலாம். மேலும் வணிகர்கள் பொருள்களுடன் வந்து விற்பனையிட்டுப் பொருள்களை வாங்கிச் செல்லியிடமாகவோ இருக்கலாம். இதனை ஆங்கிலத்தில் Exchange place என்ற குறிப்புகளும்³¹ தாவளத்தில் 'செட்டியும் வீரபுத்திரர்களும்' என்ற குறிப்புகள் வணிகர்களுடன் பாதுகாவலுக்கு வீரர்களும் இருந்தனர் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

நகரம்-கிராமம்-வேறுபாடு:

இடைக்காலச் சமூகத்தில் நகரத்தார், நாட்டார் போன்ற இரு பிரிவுக்குமிடையில் வேறுபாடு ஏழியல்லை. அதுபோலவே நகரம், நாடு (கிராமம்) ஆகியவற்றிற்கிடையில் இ. வேறுபாடு இல்லை. இடைக்காலக் கருநாடகத்தில் நகரத்திற்கும் கிராமத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டினைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுக் கடினம் எளிபர்.³² சமூக வாழ்க்கையில் பல குறுகிய

நகரத்திற்கும் கிராமத்திற்குமிடையில் வேறுபாடின்றிக் காட்சி அளிக்கின்றன. தொழில் கடங்கள், வங்கி (பண்டாரம்) செயல்பாடு, சந்தை குழுமம், சபகம் போன்றவற்றில் மட்டுமின்றி தனித்தனிப்பிக்கைகளிலும் அவ்வாறே வேற்றமையின்றிக் காட்சியளிக்கின்றன. வேறுபாடு எளிதான நகரம்-கிராமம் என்பவற்றினிடையில் உரிமை, சிறிது அளவுதானே தவிர இயல்பு தொடர்பான வேறுபாடு அல்ல. கிராமங்களில் நாட்டுப் புறத்தனிமையும், வேளாண்மையும் இயல்புகளாக வெளிப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நகரங்களுக்குரிய நாகரிகமும் தொழில் மயத்தனிமையும் வாணிக வளமும் தெளிவாக அமைந்திருக்கவில்லை. இடைக்காலக் கொக்கு நகரங்களில் நகரத் தனிமையோ, தொழில்மயத்தனிமையோ, இருந்ததற்கான சான்றுகள் தெளிவாக இல்லை.

இடைக்கால நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்குமிடையில் வேறுபாடு இல்லாதிருந்ததற்குக் காரணம் உண்டு. வாணிகப் பண்டங்கள் அனைத்தும் கிராமப் பகுதியிலிருந்து சென்றன. மேலும் நகரங்களில் கிராமப்புறங்களிலிருந்து வந்த வேளாளர்களே யிருந்து வாழ்ந்தனர். அதனாலும் நகரத்தில் கிராமக் கூறகளே யிருந்திருந்தன. வாணிக அமைப்புகள் நகரம் அல்லது கடைவீதி, வாரச்சந்தை என்பவற்றில் எதுவாக இருப்பினும் இயல்பு ஒரு தனிமைத்தாகவே இருந்தது. அதாவது பண்டங்கள்குறிப்பட்ட இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படுவதும் அவை கைம்மாரி வெவ்வேறிடங்களுக்குச் செல்வதும் அந்நாளைய பொருளியல் வாழ்க்கையின் சிறப்புக் கூறாக விளங்கியது. அதனால் இடைக்கால நகரங்கள் எளிதான பெரிய கிராமங்களின் அமைப்பேயன்றி வேறொன்றையிலையெனக் கருதலாம்.

நகர வளர்ச்சியின் பின்னணி:

இடைக்கால நகரங்கள் உருவாகி வளர்ந்தமைக்குப்பல காரணங்கள் கறப்பெற்றன. இடைக்கால இந்திய நகர வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆய்ந்தெழுதிய பி.டி.சட்டோபாத்யாயா குறிப்பிடும் காரணங்கள் பின் வருவன. (1) வாரச் சந்தை (2) மாதச்சந்தை நடைபெற்ற இடம் காலகதியில் நகரமாக வளர்ந்தது. (2) பெருங்கோயில் இருக்குமிடம் நகரமாக வளர்ந்தது. (3) குறைமுகங்கள் அருகில் நகரம் வளர்ந்தது. (4) சிறீலார், வாணிகத்தால் நகரமாகியது. (5) அரசு முயற்சியால் நகரம் உருவாகியது.³³ இவைவந்த காரணங்களில் மூன்றாவது காரணம் கொங்கு நாட்டிற்கு ஏற்புடைத்தன்ற. காரணம் இங்குக் கடற்கரை இல்லை. மேலும் பேராசிரியர் செண்பகலட்சுமி கதம் காரணங்கள் எடுத்திக் காட்டத்தக்கவை. அவர் கதம் காரணங்கள்:³⁴ (1) குறிப்பிட்ட பெருவழிகள் சந்திக்கும் இடத்திலிருந்த ஊர்கள் நகரமாகின. (2) வாணிகம் குறிப்பிடத்தக்க காரணமாக இல்லாவிட்டாலும் நகரம் உருவாக முதல் காரணமாக ஆகிவிடுகின்றது. (3) அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஊர்கள் நகரமாக வளர்ச்சியடைந்தன. (4) சமயத்தலங்களும் நகரமாகின.

மேலே கறப்பெற்ற காரணங்களில் வாணிகம், பெருவழி, அரசியல் செல்வாக்கு போன்ற மூன்று காரணங்கள் இடைக்காலக் கொங்கு நகரங்கள் உருவாவதற்குக் காரணங்களாக அமைந்தன. பெருங்கோயில்களின் பங்கு குறைந்த அளவே இருந்தது. காஞ்சிபுரம், குடந்தை, திருவிடை மருதூர், தில்லை போன்ற பெரிய கோயில் நகரங்கள் கொங்கில் இல்லை. அடிகீழ்த்தளம், எறிவீரப்பட்டணம் போன்ற படைவீடுகள் கொங்குநகர ஆக்கத்திற்கும் காரணமாகின. எறிவீரப்பட்டணம் கள் கொங்கு நாட்டின் எல்லைப்புறத்தில் இருந்த பாடி வீடுகள்.

அரசியல் ஊக்கத்தால் நகரமாகிய ஊர்க்கிசை. கடத்தூர், ஆமைமலை (நகைஞார்), மலையூர் (அலையூர்), முகுந்தூர், கொழுமம், முட்டம், மாவலூர் போன்ற ஊர்கள் அவை. இவ்வூர்கள் கொங்கி எல்லைப்புறத்தில் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஊர்கள்.³⁵ இவ்வூர்கள் வேறபட்ட சற்றப்பு (திரை) புறங்கள் (Ecological Zones) சந்திக்கும் இடத்தில் அமைந்துள்ளன. அந்தகைய இடங்களே சிறந்த வானிகத் தலங்களாகத் திகழ வாய்ப்புண்டு. அதற்குக் காரணம் வேறபட்ட (திரை) நிலத்தில் விளையும் பொருட்கள் கைம் மாறம் இடமாக இவ்வூர்கள் இருந்துள்ளன.

பெருவழிகளும் - நகர வளர்ச்சியும்:

பெருவழிகள் சந்திக்கும் இடமே நகரமாக உருவாதற்குக் கருவூரே சிறந்த சான்ற. கருர் வழியாகக் கங்கைக் கரையருந்து கவினி யாகுமரி வரை சென்ற பெருவழியும் (இன்றம் தேசிய நெடுஞ்சாலை) கோவை நாகுட்டிணம் பெருவழியும் சந்திக்கும் இடத்தில் கருர் உண்டாகு.³⁶ மேலும் கொழுமம், இராஜராஜபுரம், கடத்தூர், ஆமைமலை, பேரூர், விஜயமங்கலம், சரீக்காரி பெரியபாளையம் (முகுந்தூர்) திங்கூர், மங்கலப்பட்டி (தோட்ட மங்கலம் என்று கல்வெட்டுக் குறும்) பழமங்கலம், அவினாசி, சேவூர், அல்லூர், திருமுருகப்பூட்டி போன்ற இடைக்கால வானிகத் தலங்கள் பெருவழி சந்திப்பினால் உருவானவை.³⁷ இவற்றில் இராஜராஜபுரம், கடத்தூர், அவினாசி, சேவூர், அல்லூர், திருமுருகப்பூட்டி, முகுந்தூர், போன்றவை கொங்கு நாட்டு உள் நாட்டு பெருவழிகளில் அமைந்த நகரமாகிய வானிகத் தலங்கள்.³⁸

கொங்குச் சோழர் ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் இராஜராஜபுரம், வெள்ளலூர், ஶ்ரவலூர், சோழமாதேவி, இடிகரை போன்றவை அரசியல் முக்கியத்துவத்தால் (கொங்குச் சோழர்களை நிருவாக மையங்கள்?) நகரங்களாக உருவாயின.³⁹ முட்டம், மாவண்டூர், கல்லாபுரம், மங்கலப்பட்டி மலை மக்களும், சமவெளி மக்களும் தங்களுடைய பொருட்களைப் பண்டமாக மாற்றிக் கொள்ளும் சந்தைகளாக உருவாகிப் பின்னர் நகரங்களாக உருவாயின எடுபதில் ஐயமில்லை.

பெருவழிகள்

கொங்குநாட்டில் பல பெருவழிகள் நிலைபெற்றிருந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்த வண்ணமுள்ளன. இந்தியாவின் லேயே மிகப் பழமையான இராஜகேசரிப் பெருவழி சோழர் ஆட்சியின் தொடக்க காலத்தில் போடப் பெற்றது. அழகிய பாடல் வடிவில் அமைந்த இக்கல்வெட்டு இந்தப் பெருவழிக்கு மரநிழல் அமைத்ததைப் பற்றிக் கூறுகிறது.⁴⁰

"திருநிழல மன்னியருள் சிறந்தமைப்ப

ஒரு நிழல் வெட்டிங்கள் போலோங்கி - ஒரு நிழல் போல்

வாழியர் கோச்சோழன் வளங்காவிரி நாடகி

கோழியர் கோக்கண்டகி (கோ)

மேலும் சோழர் காலத்தில் அமைக்கப் பெற்ற இப்பெருவழி அப்படியே நிலை பெற்றிருக்கிறது. முப்பதடி அகலம் கொண்ட இப்பெருவழி பெரிய கற்களால் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. கொங்குச் சோழர் கல்வெட்டுக்களில் 1 சேரனை மேற்கொண்ட சோழப் பெருவழி, அசுரர் மலைப் பெருவழி, சோழமாதேவிப் பெருவழி, கொழும்புத்திற்குப் போன்ற பெருவழி, இராஜமகேந்திரப் பெருவழி, வஞ்சிப் பெருவழி, கொங்கும் பெருவழி, காரித்தறைப்பெருவழி, பக்றி மலைக்குப் பெருவழி, பாலைப் பெருவழி, வீரநாராயணப் பெருவழி, நாட்டுப் பெருவழி போன்ற பெருவழிகள் கல்வெட்டுக்களில் கூறப் பெறுகின்றன.⁴¹ வலைப்பின்லை போன்ற பெருவழிகள் நிறைந்திருந்தமையால் வாணிகமும், போக்கு-வரத்தும் மிகுந்த காணப்பெற்றன.

மைல்கல் :

கொங்கு நாட்டில் பண்டைய 'மைல்கல்' என்ற கறம் வகையில் ஏதும் கல்கிடைக்கவில்லை. ஆனால் கொங்கு நாட்டிற்கருகில் உள்ள தகடூர் நாட்டில் இரண்டு மைல்கற்கள் கிடைத்தன. ஒரு மைல்கல்லில் 'அதியமாஜி பெருவழி நாவல் தாவளத்திற்குக் காதம் 29' என்ற கறக்கிறது.⁴² மற்றொரு மைல்கல்லில் 'அதியமாஜி பெருவழி நாவல் தாவளத்திற்குக் காதம் 27' என்ற கறப்பெறுகிறது. அதனால் காதத்தில் அளவினை அறியிட்டுக் கறலாம்.⁴³ இரண்டு மைல் கற்களுக்குமிடையில் எட்டு கிலோ மீட்டர்கள் உள்ளன. ஆகையால் ஒரு காதம் என்பது நாங்கு கிலோமீட்டர் என்ற உறுதியாகக் கறலாம்.

மைல்கல்லில் கற்றறிந்தோர் மட்டுமின்றிக் கல்லாதவர்களும் மைல்கல்லில் கறப்பெறும் தொகைவினை அறிந்து கொள்ள வகைசெய்யப் பெற்றன. இருபத்தொன்பது காதம் என்ற எழுதப் பெற்றுகள் கல்லில் இரண்டு பெரிய வட்டங்களும் ஒன்பது சிறிய வட்டங்களும் உள்ளன. பெரிய வட்டம் பத்தக் காதம் என்ற அளவினையும் சிறிய வட்டம் ஒரு காதத்தினையும் குறிக்கும்.

கொங்குச் சோழர்கால வாணிக வளர்ச்சி :

இடைக்காலக் கொங்கின் வாணிக வளர்ச்சி முறையாக ஆய்வு செய்யப்படாத பொருளாகவே உள்ளது. கி.பி. 9-10-ம் நூற்றாண்டு முதல் கோயில் கொடைகளில் காசுகளே மிகுதியாக உள்ளன. வெள்ளூர், ஈரோடு, பொன்னவாடி, பிரமியம், ஐவரீமலை, சேவூர், ஆலத்தூர், நெடுர், ஆணமலை, நல்லூர் ஆகிய ஊர்க்கல்வெட்டுக்களில் காசுக் கொடையைப் பற்றிய செவதிகளே மிகுதியாக உள்ளன.⁴⁴ காசுகள் மிகுதியாக அளிக்கப் படுவது வாணிகத்தில் செல்வாக்கினைக் காட்டுகிறது. மேலும் அத்திகோசத்தார்,

(பாண வணிகர்?), வீரகோசத்தார் (குதிரை வணிகர்), நானாதேசி போகிற வணிகக் குழுவினர் சமூகத்திலும், அரசியலிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர்.⁴⁵ கி.பி. 9-11-ம் நூற்றாண்டுக் காலகட்டத்தில் கொடையளித்தோர் கொங்கு நாட்டிற்கு வெளியிலிருந்து வந்தவர்கள் அடிலும் வணிகர்களே யிருந்தனர். உழிஞ்சூர் குடிகளே அளித்த கொடைகளே குறைவே.

கி.பி. 12-13-ம் நூற்றாண்டில் வாணிகப் பேரளவில் வளர்ந்தது. அந்த வளர்ச்சியினை விளக்கிக் கொள்வதற்குச் சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல் வெட்டை சிறந்த சான்றி.⁴⁶ அக்கல்வெட்டு சுந்தர பாண்டியனின் காலத்தினைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் கொங்குச் சோழர் காலத்து வாணிக வளர்ச்சியினைப் பிரதிபலிப்பதாகவே கொள்ளலாம். கொங்குச் சோழர்களில் இறுதி அரசனாகிய குன்றாமல் விக்ரமசோழனின் உறவினரே இந்த சுந்தரபாண்டியன். சர்க்கார் பெரியபாளையத்தில் கிடைக்கும் பாண்டியர் கல்வெட்டுக்களில் கொங்குச் சோழர் ஆட்சி பற்றிய குறிப்பும் உண்டு. ஆகையால் சுந்தர பாண்டியன் காலத்து வணிகர் கல்வெட்டை-கொங்குச் சோழர் கால வாணிகம் பற்றி ஆய்வு செய்யப் பயன் படுத்தலாம்.

நகரக் கோயில்கள்:

நகரங்களில் கோயில் வளர்ச்சியுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தது எளிதற்குக் கொழுமம், கடத்தூர், அவினாசி, திருமுருகன் பூண்டி, சேவூர் போன்ற ஊர்களே சிறந்த சான்றி. இவ்வூர்களில் பல்வேறு வகைப்பட்ட தொழில் குழுவினர் வாழ்ந்துள்ளனர். கடத்தூரிலும், விஜயமங்கலத்திலும் சேவூரிலும் தொழிற்குழுவினர் கட்டிய கோயில்கள் உண்டை. கடத்தூர் சித்திரமேழி ஈஸ்வரம்,⁴⁷ விஜயமங்கலம் சித்திரமேழி வீணகரம்,⁴⁸

சேவரில் அக்கசாலீவரம்,⁴⁹ ஆணமலையில் ஆணைக்கீல்வரம்,⁵⁰ போலீற கோயில்கள் கட்டப்பெற்றன. மாவனூரில் (வெள்ளியங்காடு) பதினெட்டு ஈலீவரமுடையார் கோயில் என்ற கோயிலும்⁵¹ குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தந்த ஊரில் அந்தந்தத்தொழிற் குழுக்கள் நிலை பெற்றிருந்தன என்ற கருத வாய்ப்புண்டு.

படைவீடு - நகரம்

கொங்குச் சோழராட்சியின் இடையில் கொங்கு நாடு முழுவதும் படைவீடுகளும், படை வீரர்களும் நடுத்திவைக்கப் பெற்றனர். அதனால் குறிப்பிட்ட இடத்தில் மக்கள் தொகை மிகுதியாகியது. அந்த மக்கள் தொகை மிகுதி நகரம் உருவாவதற்குக் காரணமாயிற்று. அந்த நகரங்களே அடிக் கீழ்த்தளம், எறிவீரப்பட்டளம் ஆகியன. கொங்கு நாட்டில் மீன்றூக்கும் மேற்பட்ட அடிக் கீழ்த்தளங்களும், ஐந்தூக்கும் மேற்பட்ட எறிவீரப்பட்டளங்களும் இருந்தமைக்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.⁵²

அடிக் கீழ்த்தளம்:

அலிதாரீ (மலியூர்), திருமுருகை பூண்டி, இராஜராஜபுரம் ஆகிய ஊர்களில் அடிக் கீழ்த்தளம் செயல்பட்டது. அடிக் கீழ்த்தளம் என்பதன் பொருள் அறிந்து கொள்வது கடினமாக உள்ளது. இது பெரும்பாலும் வணிகர்கள் வைத்திருந்த படைகள் தங்கியிருந்த படைவீடு ஆகலாம். அலிதாரீக்கல்வெட்டு இதற்குச் சிறந்த சான்று.

ஸ்ரீ
வதனீ கோவிராசகேசரி பஸ்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள்
சரிவீரராசேந்திர தேவர்க்கு யானூ இருபத்தொன்பதாவதுக்கெதிரீ
ஆறாவது அற்பிகைத் திங்கள் முதலாக வடபாரிசார நாட்டில் சாலிய
நகரத்தோடும், வாணிக மடிகையொடும் . . . . . யோம் அக்கசாலை
களோடும் மெத்தலை தஞ்சாவூரான மந்நியூர் அடிக் கீழ்த்தளத்தில் ஓத்த
சமக்கட்டான அமட்டமாகட்டி தெரிந்த கைக்கோளரோடும் சாமந்தன்
சேனாபதிகளோடும் 53

இக்கல்வெட்டில் அடிகீழ்த்தளத்திற் படைவயப் பற்றியும் படைசேனாபதிகளைப் பற்றியும் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. ஆகையால் அடிகீழ்த்தளம் எஃபது வணிகர்களோடு தொடர்புடைய படைகள் என்ற கொள்கை சிறப்பு. அடிகீழ்த்தளங்கள் அரசியலிலும் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன.

எறிவீரப்பட்டணம்:

எறிவீரப்பட்டணம் எஃபது பெருவழி வீரர்கள் உருவாக்கிய வீரப்பட்டணம் என்ற கருவடி. கொங்கு நாட்டில் ஐந்திற்கும் மேற்பட்ட எறிவீரப் பட்டணங்கள் இருந்தன. ⁵⁴ நல்லூரில் ஏற்படுத்தப் பெற்ற எறிவீரப் பட்டணத்தில் யார் யார் பங்கேற்றார்கள் எஃபது பற்றிய குறிப்புகளும் உண்டை. அக்கல்வெட்டு வாசகம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

"ஸ வி
வ த ழீ தெலிகரை நாட்டு நீலம் போர்னானா தேசி திசைமடி எறியும்
எறிவீர பட்டணத்து வீரப்பட்டணக்கல் அஞ்சுகரை நாடும் அடிகீழ் தளமும்
நகரமீரணும் பதினெண் விஷயமும் எம்மீசைந்த படித்தளத்தில் நாஹ
வாசலில் பட்டாயர் வசம் நாஹ காலம் சிங்காதமும் உடையாராக" ⁵⁵

பெரியார் மாவட்டம் பவானி வட்டம், வேம்பத்தி என்ற ஊரில் கிடைக்கின்ற கல்வெட்டு ஒன்றில் 'எறிவீரப் பட்டணம்' பற்றிக் கறகின்றது. ⁵⁶ இக்கல்வெட்டில் தொண்டை நாடு, பாண்டி நாடு போன்ற நாடுகளிலிருந்து வந்த நானா தேசி கவறை, வளஞ்சியர் போன்ற வணிக வீரர்கள் உருவாக்கிய எறிவீரப்பட்டணம் என்ற கறகின்றது. கொங்கு நாட்டில் பருத்திப் பள்ளி, அரையம் போன்ற வாணிகத் தலங்கள் சுறப்பெறகின்றன. இக்கல்வெட்டு எறிவீரப்பட்டணம் அமைக்கப்படும் தன்மை பற்றியும் அதில் பங்கேற்பவர்கள் பற்றியும் கறகின்றது. அண்மையில்

பெரியார் மாவட்டம் மங்கலப்பட்டி என்ற ஊரில் ஒரு எறிவரப்பட்டணம் இருந்தமை பற்றிய குறிப்புகள் கொண்ட கல்வெட்டு கண்டு பிடிக்கப் பெற்றது. ⁵⁷ அது தோட்டமங்கலம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த எறிவர பட்டணம். கொங்குநாட்டு நகர வளர்ச்சியில் எறிவரப்பட்டணம் முக்கிய வளர்ச்சிக் கட்டத்தைக் குறிக்கின்றது என்ற கறலாம்.

நகர நம்பியர்:

சரீக்காரர் பெரிய பாளையம் கல்வெட்டு நகரங்களில் வாழ்ந்த வாணிகக் குடிமக்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது.

"செட்டியுள் செட்டி வீரபுத்திரர்களும் மலை மண்டலத்த பல நகரங்களும் நாடிற திசைப்பதிநெனி விடயத்தோமும் பதிநெனிவிடயப் பெருநீரவியாரோமும் திசையாயிரத்தைந் தூற்றுவரோமும் திசையாயிரத்தைந் தூற்றப்பெருநீரவியாரோமும் ஐந்தூற்றினி பெருநீரவியாரோமும் எங்குள்ள நாட்டுச் செட்டி தளங்களும் நம்மக்கள் அறபத்து நாடிகு முணையும் முணைவரக் கொடியாரோமும்." ⁵⁸

என்ற வணிகர்களையும், வணிக வீரர்களையும் பற்றிக் கறம் கல்வெட்டு வாசகம் குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு செட்டி, பதிநெனி விடயத்தார், திசையாயிரத்தைந் தூற்றுவர் நாட்டுச் செட்டிகள் போன்றவள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். கையொப்பமிட்டவர்களில் மணிக்கிராமத்தார், கவறை வளஞ்சியர் போன்ற வணிகப் பிரிவினர் கறப்பெறுகின்றனர். சேலூர், குண்டம், பேரூர், அல்லூர், கவையலுத்தார் போன்ற ஊர்களில் செக்காரர் (வாணிக மடிகை) கறப்பெறுகின்றனர். ⁵⁹

கொங்கு நாட்டு நகரங்களில் பல்வேறு வகைப்பட்ட வணிகர்கள், கம்மாளர், தச்சர், பொற்கொல்லர், சூலாலர் போன்றவர்கள் வாழ்ந்தனர். அது மட்டுமல்லாமல் நிமிந்தகாரர், மஹாடி, தேவரடியார், தேவகணிகன், வெள்ளாளர் போன்றவர்களும் வாழ்ந்தது. கற் சிற்பம் செய்யும் கல் தச்சன், சிற்பாசிரியன், செப்புத்திரு மேலிகளைச் செய்யும் சிற்பாசிரியன் பட்டு நெசவு செய்யும் சாலியர், கைக்கோளர் போன்றவர்களும் வாழ்ந்தது. ⁶⁰ மாலை கட்டும் பண்டாரம் போன்ற குடியினரும், இசை வல்லநரும் வாழ்ந்தது. ஆனால் பரீட்டலினைக் கறவன போல் பெருங்கோயிலால் வளர்ந்த நகரங்கள் அல்ல கொங்கு நாட்டு நகரங்கள். ⁶¹ மேலும் இங்கு முழுமையும் வானிக வளர்ச்சியினால் உருவான நகரங்கள்.

கொங்கு நாடு பல மண்டலங்களைத் தொட்டு நிற்பதால் பல நாட்டு வானிகர்களும் வந்து தங்கி வணிகம் செய்யும் வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. மேலும் வருக நாட்டிற்கும் கொங்கு நாட்டிற்குமிடையில் பெரு வழித் தொடர்புகள் கஜலாடி-காவேரிப்புறம் கணவாய் வழியாக ஏற்பட்டன. ⁶² பெருவழிகளில் பெருவழிப்படைகள் இருந்தமையால் வானிகம் தழைத்தது. இடைக்காலக் கொங்கு நகரங்களில் படைப்பிரிவு மிகுந்திருந்தமைக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்றில் பழங்குடிகள் இந்நாட்டுப் பகுதியில் நிறைந்திருந்ததும் ஒரு காரணம் ஆகலாம். பழங்குடிகள் கொல் குறம்புகளாகவும், ஆறலை களிவர்களாகவும் இருந்தமைக்குப் பல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அதனால் படைப்பிரிவுகளை நிறுத்தி வைத்தனர் எனலாம்.

கரும காரர்கள் :

கொங்கு நாட்டுப் பகுதியில் இரும்பு, தங்கம், அழகுமணிக் கற்கள் போன்ற பல அணிகலன்கள் செய்யும் தொழில் மிகுதியும் நடைபெற்றது. திருமுருகன் பூமிடிக் கல்வெட்டுக்கள் 'மாணிபடு காடும் தேனிபடு வரையும், மீனிபடுகனையும், பொனிபடு குட்டமும்' என்ற கறம்.⁶³ இவற்றில் பொனிபடுகுட்டம் என்பது தமிழ் நாட்டில் வேறெந்தக் கல்வெட்டுக்களிலும் கறப்படாத ஒன்று கொங்குக் கல்வெட்டுக்களில் கறப்பெறுகின்றது. இங்கு 'பொனிபடுகுட்டமும்' என்ற கறவது அழகு மணிக்கற்களை வெட்டியெடுக்கும் குழிகளைக் குறிப்பதாகலாம். இந்த அழகு மணிக்கற்கள் அணிகலன் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப் பெற்றன. தட்டாரீக் காணி என்ற கல்வெட்டுக்கள் கறவதால் பொனிவேலை செய்யும் பொற் கொல்லர் மிகுந்து காணப்பெற்றனர்.⁶⁴ எனலாம். 'தெனிகொங்கில் கம்மாளர்க்கு' ⁶⁵ 'காங்கய நாட்டுக் கம்மாளர்க்கு', 'வெங்கால நாட்டுக் கம்மாளர்க்கு' ⁶⁶ 'காங்கய நாட்டுக் கம்மாளர்க்கு' என்ற கம்மாளர்களைப் பற்றிக் கறவதால் இரும்பு உற்பத்தித் தொழில் பெருமை பெற்று விளங்கியது எனலாம். தச்சாச்சாரியக்காணி என்பது மரவேலை செய்பவர்களுக்கு அளிக்கப் பெற்ற காணி பற்றியதாகும்.⁶⁷ அது மட்டுமில்லாமல் செப்புத்திருமேனிகளையும், கற் சிற்பங்களையும் செய்யும் தொழிலைச் செய்பவர்கள் இங்கு வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதற்குச் சிற்பங்களும், செப்புத் திருமேனிகளும் சிறந்த சான்று. நெசவுத் தொழில் சிறப்புற்றிருந்ததற்கு தறிப்பாட்டம், சீனக்குடை, புடவைக்கட்டு போன்றவை பற்றிய செய்திகளே சிறந்த சான்று.⁶⁸

பரப்பளவு :

போளூவாழ்ப்பட்டி சி.பி.14-ம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை நிலைபெற்றிருந்தது. கல்வெட்டுச் சான்றுகளைக் கொண்டு பார்க்கும் போது பல இடைக்கால நகரங்கள் சி.பி.14-ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பு அழிந்த பட்டணம், கொழும்பு, கல்லாபுரம், கடத்தாரி, ஜனமலை, மணியூர், சேலூர், திருமுருகேழ்விடி, பிரம்மியம், நீலம்பூர், இடிகரை, மாவலூர், கவயடிபுத்தூர், தேவம்பாடி ஆகியவை. இடைக்காலக்கொங்கு நகரங்களில் பரப்பினை வரையறுத்தது கற முடியும். வெளிவியங்காடு அருகில் இருந்த நகரம் (மாவலூர்) நாட்கூ சதுரகிலோ மீட்டர் பரப்புகடையது. போளூவாழ்ப்பட்டி அருகிலிருந்த நகரம் ஹ சதுரகிலோ மீட்டர் பரப்பளவில் அமைந்திருந்தது. பல நகரங்களில் வாழ்விடங்கள் வேளாண் நிலமாக மாற்றப்பட்டு விட்டமையால், அவற்றின் பரப்பளவினைக் கண்டறிய முடியவில்லை. ஆனால் கோயில்களின் இருப் பிடங்களை வைத்து வரைபடம் போட்டால் கடத்தாரி பதினாறு சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவில் இருந்தது என்ற உறுதியாகக் கூறலாம்.

புலம்பெயர் மக்கள் :

நகரங்கள் தீவிரமாக ஒரு நாளில் தோன்றிவிடவில்லை. படிப்படியாக நகரமாக மாறியது. இந்தப்படிநிலை வளர்ச்சியைக் கண்டறிவதற்கு அகழ்வுச் சான்றுகளே சிறந்த கருவி. ஆனால் கொங்கிலிருந்த இடைக்கால நகரங்களில் முட்டம் (போளூவாழ்ப்பட்டி) தவிர பிற அகழ்வு செய்யப் பெறவில்லை. அதனால் இடைக்கால நகரங்கள் கால அடைவில் வளர்ச்சி பெற்ற வகையினை வரையறுத்தது கற முடியவில்லை. போளூவாழ்ப்பட்டி அகழ்விலும் கூட வாழ்விடத்தைக் கண்டறியும் கட்டடச் சான்றுகளோ பிற சான்றுகளோ கிடைக்கவில்லை.⁶⁹ கட்டடச் சான்று குறைந்த காரணப்படுவதால் பெரும்பாலான மக்கள் வாணிகத்திற்கென ஓரிடத்தில் நிரந்தரமாகத் தங்கவில்லை என்பதும். வாணிகத்தில் இயல்பே தங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் செய்து விட்டது.

இடைக்கால நகரங்களுக்கும், நாட்டுப்புறத்திற்குமிடையில் பெரும் வேறுபாடு எழவில்லை என்ற கருத்து வலியுறுத்தப் பெறுகின்றது. அவ்வாறு வேறுபாடுகளைப் பெற்றாவும் அதில் இணைப் பிரித்துக் காணும் நிலை ஏதும் உருவாக வில்லை. இடைக்கால நகரங்களில் வந்து குவிந்த வாணிகப் பண்டங்கள் நாட்டுப் புறங்களில் உற்பத்தியானவை. நாட்டுப் புறங்களில் கிடைத்த வேளாண் பண்டங்களை வாங்கி நகரத்திற்குக் கொண்டு சென்ற விற்கும் வணிகர்களாக வேளாளர்கள் நிலை பெற்றிருந்தனர். அவர்களைத்தான் 'நாட்டுச் செட்டிகள்' என்றனர். ⁷⁰

அவர்கள் நகரங்களில் தங்காமல் பண்டங்களை விற்றுச் செல்லும் வணிகர்களாகவே இருந்தனர். நகரங்களிலிருந்து மாநகரங்களுக்குக் கொண்டு சென்றவர்கள் சுற்றித்திரியும் (itinerant) வணிகர்கள். அவர்களில் நானாதேசி, மணிக்கிராமம், வளஞ்சியர், ஐந்தூற்றுவர் போன்றவர்கள் அடங்குவர். இவர்கள் ஓரிடத்தில் தங்காமல் பல நகரங்களுக்கும் அலைந்து திரிந்தனர். அதனால் நகரங்களில் நிரந்தரகுடியிருப்பு எளிதான சிறிய அளவிலேயே இருந்தது. அமைமயில் அகழ்வு செய்யப் பெற்ற போளுவாம்பட்டி, பேரூர் போன்ற ஊர்களில் நிலையான குடியிருப்பிற்கான சான்றுகள் குறைவே. மேலும் அகழ்வு செய்யப்படாத இடைக்கால நகரங்களில் இடிபாடுகளுக்கிடையில் நிலையான வாழ்விடம் பற்றிய செய்திகள் இல்லையென்றே தோன்றுகின்றது. மேலும் தென்னக நகரங்களில் தெருக்கள் பல இருந்தன. ஆனால் கொங்கு நாட்டு மாநகரங்களில் தெருக்கள் இருந்ததற்கான சான்றுகள் இல்லை. ஆகையால் வணிகர்கள் வந்து செல்லும் போக்குவரவிலேயே வாழ்க்கை நடத்திய வணிகர்களாக இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

முடிவுரை:

இடைக்காலக் கொங்கில் வாணிக வளர்ச்சி பிற பகுதிகளைக் காட்டிலும் மிகுந்து விளங்கியது. கி.பி. 8 - 9ம் நூற்றாண்டில் அத்திகோசம் என்ற வணிகக் குழுவினர் அரசியலில் பெருமை பெற்றனர். ஆனால் கி.பி. 13 - 14ம் நூற்றாண்டில் வாணிகம் பெரு வளர்ச்சியடைந்தது. அதனால் வணிகர்கள் தங்கிய

நகரங்கள் பெருநகரங்கள் வளர்ச்சி அடைந்தன. கி.பி. 14ம் நூற்றாண்டில் கொங்கிஸ் ஒன்பது மாநகரங்கள் இருந்தன. இந்த மாநகரங்கள் மட்டுமின்றி நகரங்கள், தாவளங்கள், அடிகீழ்தளங்கள், எறிவீரப்பட்டணங்கள் போன்றவை நகர வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடையவை. இவை அனைத்தும் கி.பி. 13 - 14ம் நூற்றாண்டில் எழுச்சி பெற்றவை. வானிக நகரங்கள் உருவானமையால் பெருவழிகள் உருவாக்கப் பெற்றன. பெருவழி வளர்ச்சியும், நகர வளர்ச்சியும் ஒன்றையொன்று பாதித்தே வந்தன. மாநகரங்கள், நகரங்கள், தாவளங்கள், அடிகீழ் தளங்கள், எறிவீரப்பட்டணங்கள் போன்றவற்றை இணைக்கப் பெருவழிகள் பல வகையில் பயன்பட்டுள்ளன. இந்தப் பெருவழிகளில் சில பண்டைக் காலம் முதல் வழக்கத்திலிருந்தவை. பல பெருவழிகள் சோழர் காலத்தில் உருவாக்கப் பெற்றவை.

இடைக்காலக் கொங்கு நாட்டில் நகரங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இருந்ததற்கான சான்றுகள் மிகக் குறைவே. நகரங்களிலும் சிற்றூர்களிலும் வாழ்ந்தவர்களில் வேளாங்குடிகள் மிகுந்த காணப் பெற்றனர். அதனால் வேறுபாடு கண்டறிவது கடினமாக உள்ளது. மேலும் நகரங்களுக்குப் 'புரம்' என்ற விசுதி பயன்படுத்தப் பெறக்கூடாது. இது பெரும்பாலும் வானிக மையத்தினைக் குறித்து வந்தது. மாநகரம் எளிதது இடப் பெயர்களில் ஒருவகை மாதிரி எங்கே கொள்ளலாம். இந்த வகையில் கொங்கு நாடே இடைக்கால வரலாற்றில் மிகுந்த மாநகரங்களைக் கொண்டு விளங்கியது. நகரங்களையும், பெருவழிகளையும் பாதுகாக்க வீரர்களும், படைவீடுகளும் விளங்கியிருந்தன. அவற்றில் இடங்கைப் படையினரும், இடங்கைச் சாதியினரும் செலவாக்குப் பெற்றிருந்தனர். நகரங்களும், மாநகரங்களும் உருவாவதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்த போதிலும் கொங்கு நாட்டு நகரங்கள் உருவாவதற்கு வானிகமும், பெருவழி வளர்ச்சியும் காரணங்கள் எனலாம். இந்த வளர்ச்சியில் அந்நாளைய மனைகளும் பெரும்பங்காற்றியுள்ளனர்.

அடிக்குறிப்பு
-----

1. சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல்வெட்டு தொ.பொ.ஆ.கோ.
2. இராசேந்திரக்.அ, (ப.ஆ) தொல்லியல் கருத்தரங்கு, பக். 74 - 75.
3. கல்வெட்டு (காலாண்டிதழ்) 21, ப. 35.
4. ஜனமலையில் அத்திகோசத்தார் கல்வெட்டு கிடைத்துள்ளது. ஜவர்மலை
5. பூங்குன்றி.ஆர், கல்வெட்டாய்வாளர், உதகை, அவர்கள் கூறிய செய்தி.
(நாள் 30.03.92)
6. Malathi.K.O., Trade and Urbanization in medieval Kongu
(M.Phil Diss) Bharathiyar University, Coimbatore 1991 p.104.
7. Ibid
8. Krishnan.K.G. Chitrameliperiyanadu, p.4.
9. கொழும்பு கல்வெட்டுக்கள், தொ.பொ.ஆ.கோ.
10. சுந்தரர் தேவாரம், வெஞ்சமாங்கடல், திருமுருகன் பூண்டி பதிகங்கள்.
11. ARE 335 of 1927-28.
12. Vaidyanathan.K.S., The Ancient Geogrpny of the Kongu
Country P.75.
13. ARE 166 of 1936 - 37.
14. கொழும்பு கல்வெட்டுக்கள் தொ.பொ.ஆ.கோ.
15. ARE 213 of 1920
16. Ibid 139 of 1920
17. S.I.I. Vol. VIII, No.442

18. கோவை மாவட்டம் வெள்ளியங்காட்டில் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப் பெற்ற இடைக்கால நகரம் ஒன்றில் சோழர்காலக் கோயில் ஒன்று கண்டு பிடிக்கப் பெற்றுள்ளது. அதில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் ஒன்றில் மாவட்டூரான வீரராசேந்திரபுரம் என்று கூறப்பெறுகிறது. செய்தி கூறியவர் ஐட்டி கல்வெட்டாய்வாளர் பூங்குன்றி. ஆர். நாள் 30.03.92.
19. Vaidyanathan. K.S., op.cit. p.160
20. Ibid
21. ARE 590 of 1905
22. Tamil Lexicon Vol. V. 2770
23. சுப்பராய். Y (கல்வெட்டியல்சூறை, தமிழ்ப் பலகலைக் கழகம் தஞ்சாவூர் - 5) கூறிய செய்தி. நாள் 20.05.92.
24. பதிற்றுப்பத்து, செய்யுள் 75.
25. Sircar.D.C., Indian Epigraphical Glossary, p.217.
26. பெரியார் மாவட்டம் சக்தி வட்டம், இக்கரை நெகமம், அக்கரை நெகமம், கோவை மாவட்டம் பொள்ளாச்சி வட்டம் நெகமம் ஆகிய ஊர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.
27. பூங்குன்றி. ஆர், பேரூர், ப. இல்லை.
28. Malathi.K.O. op.cit.p.75
29. கந்தசாமி, எஸ்.பி., பேராசிரியர் வரலாற்றுத்தூறை, என்.ஜி.எம். கல்லூரி, பொள்ளாச்சி கூறிய செய்தி, நாள். 05.12.90.
30. Tamil Lexicon Vol. III p.1851
31. Chattopadhyaya.B.D., Urban Centres in Early Medieval India An overview, in Situating Indian History, (Ed by Romila Thapar et.al)p.19.

32. Kuppusamy, G.R., Economic conditions in Karnataka AD. 973 - AD. 1336, p. 95.
33. Chattopadhyaya. B.D., Op.Cit. P.21
34. Chengagalakshmi. R., Growth of urban centres in South India, Kudemukku Palaiyarai the Twin - city of the Colas. Studies in History Vol. I, No.1 (1979), P.26.
35. பூங்குன்றி. ஆர், கல்வெட்டாய்வாளர் ஐட்டி (உரையாடல்) நாளி 10.2.90
36. A Historical Atlas of South Asia pp. 24 and 178.
37. பூங்குன்றி. ஆர், (கல்வெட்டாய்வாளர், உதகை) கூறிய செய்தி. நாளி, 25.06.90
38. புவனேசுவரி க.அ. அண்ணாரி வரலாறு, பக். 24 - 25.
39. இராஜசேகரதங்கமணி.ம, (வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியர், அரசு கலைக் கல்லூரி, கரூர்) கூறிய செய்தி, நாளி. 30.6.90
40. பூங்குன்றி, ஆர். கல்வெட்டாய்வாளர் முன்.கு.நா.ப. இலை.
41. Vaidyanathan.K.S., op.cit. pp. 69-72,
42. Malathi. K.O., op.cit. p.58
43. Ibid
44. பூங்குன்றி. ஆர், திருமுருகி பூண்டிக் கோயிற் கொடைகள், திருமுருகி பூண்டி அருள்மிகு மங்களாம்பிகை உடமைர் மாதவனேசுரர் கோயில் திருக்குட முழுக்காட்டு விழாமலர், ப. 65
45. இராசேந்திரன், ஆ. (ப.ஆ) முன்.கு.நா.ப.75
46. சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல்வெட்டு தொ.பொ.ஆ.கோ.இக்- கல்வெட்டில் கொங்கு ஒன்பது மாநகரங்கள், தளங்கள், வளர்ப்புரங்கள், பட்டணங்கள், இருந்தமை பற்றிய விரிவான செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

47. கடத்தூரிக் கல்வெட்டுக்கள், தொ.பொ.ஆ.கோ.
48. ARE 565 of 1905
49. சேவூரிக் கல்வெட்டுக்கள், தொ.பொ.ஆ.கோ.
50. புலனேசுவரி, க.அ. முன்.கு.நா.ப.99
51. வெள்ளியங்காடு கல்வெட்டுக்கள், தொ.பொ.ஆ.கோ.
52. புலனேசுவரி, க.அ. முன்.கு.நா.ப. 36.
53. மேலது, பக். 82 - 88.
54. Malathi, K.O., Op. cit. p.61.
55. பொன்னிவாடிக் கல்வெட்டு, தொ.பொ.ஆ.கோ.
56. இராச. செ, கலைமகள் கலைக்கூடம், பக். 187 - 88
57. அமெரிக்காவில் உள்ள வெஸ்ட் மிசிசிப்பி பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஆலன் ஜெகரில் அவர்கள் ஆய்வின் போது கண்டு பிடித்தவை. கோவை அகழ்வாய்வகத்தில் 1.12.1992 அன்று ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்ட செய்தி.
58. சரிக்காரி பெரிய பாளையம் கல்வெட்டு தொ.பொ.ஆ.கோ.
59. Malathi, K.O., Op. cit. p. 89.
60. Ibid
61. Burton Stien, Peasant State and Society in Medieval South India p.248
62. Malathi, K.O., op. cit. p. 52.

63. திருமுருகை பூண்டிக் கல்வெட்டுக்கள் தொ.பொ.ஆ.கோ.
64. அவினாசிக் கல்வெட்டுக்கள், தொ.பொ.ஆ.கோ.
65. S.I.I. Vol. V.No.228
66. ~~S.I.I. Vol. III No.43 கடுஞ்செங்கையலகைக்கார்~~
~~சொங்கு (காலாண்டிதழ்) என்.ப. தொ.பொ.ஆ.கோ~~
67. அவினாசிக் கல்வெட்டுக்கள் தொ.பொ.ஆ.கோ.
68. அவினாசிக் கல்வெட்டுக்கள் சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல்வெட்டுக்கள் தொ.பொ.ஆ.கோ.
69. போளுவாம்பட்டி அகழ்வில் செங்கல் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நெய்யலாற்றங்கரையில் ஒரு 'செங்கல்' கட்டடப்பகுதி கிடைத்ததாகக் கூறப்படுகிறது.
70. சர்க்கார் பெரியபாளையம் கல்வெட்டுக்கள், தொ.பொ.ஆ.கோ.